

**GALERIA,
PRESENTA...**

→ Descargar
→ Imprimir

MIRALDA, Miralda

L'art de saber assolir els consens públic

Agradar, fer compartir la bellesa fins i tot en situacions dramàtiques gràcies a un llenguatge refinat dirigit a diversos nivells de classes socials, aquests són alguns dels objectius perseguits per Antoni Miralda.

Han deixat traçes a la seva memòria: la Mona, de Barcelona, la cerimònia del centenari de la torre Eiffel, a París, la contribució als Magiciens de la terre a la Grande Halle de la Villette, a París, el projecte euramericà Honeymoon i la contribució als Jocs Olímpics de Barcelona. Aquestes traçes em van quedar gravades pel fet que jo, personalment, anava a la recerca de temes per a una teoria que reunís diferents nivells de cultura a fi d'instaurar un llenguatge comú en el camp social. Havia trobat un fonament teòric per a les meves investigacions en el pensament del filòsof torinès Gianni Vattimo, i exemples significatius en les obres del cineasta Almodóvar, del dissenyador i arquitecte Hans Hollein, del director i actor Bob Wilson, del músic Phil Glass i, naturalment el pintor i creador d'esdeveniments Antoni Miralda.

Tots aquests artistes són còmplices en una convicció comuna: la pràctica de les arts és la demostració d'un fenomen important, l'explosió de l'estètica fora dels límits institucionals fixats per la tradició. L'art ha de deixar d'existir com a fenomen específic. Ha estat superat per una estetització de l'existència pròpia de la cultura postindustrial. Aquests artistes, alliberats de la teoria de la discontinuïtat basada en el fet que allò que és "nou" es presenta com un factor destructiu i com a una interrupció del desenvolupament històric, ja no esperen que l'art ens sorprengui en una societat futura profundament transformada, sinó que es plantegen l'experiència artística com un fet estètic d'integració en la vida diària. Tenen en compte l'impacte dels mitjans de comunicació, la distribució de la informació, l'important paper de la diversió i l'espectacle, de la incitació al plaer aplicat sempre a criteris de bellesa, de sofisticació de refinament tècnic, criteris propis de l'espectacle i de l'animació dels sentits.

FRANÇOIS BURKHARDT

La irracionalitat i la modernitat

Tot allò irracional, arcaic i futurista és present en el treball de Miralda gairebé com a puntal que ha guiat la successió d'intervencions, exposicions i manifestacions. Podríem intentar retrobar i reconduir el paper d'aquests models, com també la manera que s'interrelacionen els diversos materials i totes les coses i els objectes que han donat lloc a la seva expressió. S'ha volgut veure la matèria i les seves qualitats, en nombroses manifestacions de l'art dels nostres anys, com a adjectius de les idees. Miralda fa sorgir tot el potencial que els objectes i signes utilitzats contenen

per abolir les instàncies personalistes en la creació contemporània. L'artista desapareix darrere de les coses i els esdeveniments, que es representen a si mateixos i són reinterpresats pels espectadors/participants.

BARTOMEU MARÍ